

[Socialministeren.]

93,5, i Finland til 106, i Ungarn til 108,6, i Tyskland til 110,7, i England til 110,9, i Italien til 111, i Jugoslavien til 113, i Litauen til 117, i Danmark til 121,2, i Japan til 140 og i Estland, hvis Tal dog ikke kan anses for paalideligt paa Grund af særlige Forhold ved den estniske Statistik, til 147, men det er det eneste Tal, jeg maa tage et Forbehold over for.

Jeg gør opmærksom paa, at man vil se, at for Tysklands Vedkommende er Beskæftigelsesstigningen mindre end i Danmark. Naar dette Land ikke des mindre nu har Mangel paa Arbejdskraft, hænger det sammen med, at Befolkningstilvæksten er ganske minimal i Sammenligning med Danmarks. I Tyskland er Forholdet det, at Tilvæksten i Aldersklasserne 15—65 Aar i de senere Aar i absolutte Tal har været mindre end Halvdelen af Tilvæksten i Danmark. Men de her angivne Beskæftigelsestal viser, at Danmark hører til de Lande, der har den allerstørste Stigning i Beskæftigelsen siden Højkonjunktoren i 1930. Ogsaa heraf ser man klart, hvor usaglig og urimelig den Kritik er, som rettes mod den Beskæftigelsespolitik, Regeringen har ført siden 1930.

Hvad har saa Ministeriet Madsen-Mygdal gjort for at modvirke Demoralisationen? Ja, man nedskar jo Arbejdsløshedsforsikringen og anden social Lovgivning. Saa naaede man til, at fra 1927 forøgede man Udgifterne til Hjælpekasserne fra 14 Mill. Kr. i 1927 til 16,5 Mill. Kr. i 1928 og 14,5 Mill. Kr. i 1929, men Fattigvæsenets Udgifter blev forøget med mere end 2 Mill. Kr., og det Beløb, der blev udbetalt i 1929—30 i direkte Fattighjælp til de bl. a. 19 000, der i 1931 meldte sig som arbejdsløse, men blev skjult under Fattigvæsenets Vinger i 1929, var omkring 20 Mill. Kr. Man havde Forstand paa, hvad det betød, naar der ude omkring i Sognene var de flest mulige under Fattighjælp. Det vil altsaa sige, at til Trods for at man ved Lovgivningen drev Arbejdsløshedstallet kunstigt ned, saa at der viste sig en Formindskelse af Arbejdsløsheden, der faktisk ikke havde Bund i Beskæftigelsesvilkårene, voksede Udgifterne til Hjælpekasse- og Fattigvæsen i de samme Aar. Det, vi har gjort siden den Tid, er der gjort opmærksom paa saa mange Gange, at jeg ikke behøver at gentage det. Den Udbygning, der er sket med Hensyn til Arbejdsløshedsforsikringen, og den stærkt forøgede Kontrol, som deraf følger, bringer selve Arbejdsløshedstallet op.

Det ærede Medlem Hr. Christmas

Møller sagde, at den Beskæftigelsespolitik, vi gennem 30 Mill. Kr.s Loven har gennemført, er brudt sammen. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden heraf. Der har nu været anvist mere end 10 000 Arbejdere til Arbejde efter 30 Mill. Kr.s Loven. Tusinder har gennem denne Lov naaet efter 26 Ugers Arbejde paa tariffmæssig Løn med effektivt 36 Timers Arbejdstid pr. Uge at generhverve deres Understøttelsesret i Arbejdsløshedsforsikringen. Det er et Resultat, som jeg tror at i alt Fald de mellem 2 000 og 3 000 Familier, det her drejer sig om, ikke er utilfredse med.

Hvad Ungdomsarbejdsløsheden angaar, er vi nu, naar de sidst vedtagne Foranstaltninger i Løbet af en Maanedes Tid kommer i Gang, oppe paa faktisk at have beskæftiget ved Ungdomsforanstaltninger praktisk talt næsten alle dem, der er henvissningsmulige af de unge mellem 18 og 22 Aar, og det er ved Foranstaltninger, hvor vi kan have dem beskæftiget i den Tid, Loven forudsætter, mindst 6 Maaneder, hvorefter de saa selv, hvis Tiderne ændrer sig, har Mulighed for at skaffe sig Arbejde ude omkring. Erfaringen viser, at navnlig mellem disse unge er Omskiftningen større end mellem andre Dele af den arbejdende Ungdom.

Jeg vil gerne til Slut, fordi jeg ved, at adskillige af Venstres Talere søger til enhver Tid at faa fat i Statistiske Efterretninger, lige saa snart de udkommer, for der at kunne aflæse det allersidste Arbejdsløshedstal, gøre opmærksom paa, at det sidste Nummer af Statistiske Efterretninger oplyser, at i Februar Maaned i Aar har Arbejdsløsheden været 26,8 pCt. I Februar 1929 var Arbejdsløsheden 29,7, altsaa højere. I 1927 var Arbejdsløsheden i Februar Maaned 31,2. Arbejdsløshedstallet i Februar i Aar er i øvrigt det laveste Tal, vi har haft i Aarene siden 1927, idet det var højere baade i 1938, 1937, 1936, 1935 og 1934, og det paa Trods af, at vi har gennemført Loven om Omlægning af Understøttelseaaret, hvorved mere end 90 pCt. af samtlige arbejdsløse gaar paa Understøttelse i Forsikringen, det vil sige, at bortset fra alle dem, der ikke paa Grund af manglende Arbejde falder for 26 Ugers Bestemmelsen og altsaa er afskaaret fra Understøttelse, og bortset fra dem, der paa Grund af Karensaaret endnu ikke er blevet berettigede til at faa Understøttelse, gaar praktisk talt hver eneste af de arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne i Øjeblikket paa Understøttelse fra Forsikringen. Dermed har vi Garanti for — og det kan vi ogsaa aflæse af Tallene —, at vi har mange, mange flere Tusinder gaende ar-